

ת"פ 13327/12/16 - שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן, המאשימה נגד ת.ג., הנאשם

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 13327-12-16 שלוחת תביעות מרום הגליל
והגולן נ' ג'

המאשימה	כבוד השופטת רות שפילברג כהן שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן	בפני בעניין:
הנאשם	נגד ת.ג.	

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, שייחס לו עבירות **איומים** - לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ו**תקיפה סתם של בת זוג** - לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

על פי כתב האישום, ביום 02/12/16 סמוך לשעה 14:00, איים הנאשם על המתלוננת, שבמועד הרלוונטי לכתב האישום הייתה בת זוגו והתגררה יחד עמו בדירתם באאאאא. נוסח האיום מפורט בכתב האישום, ולפיו איים הנאשם על המתלוננת כי "יראה לה", וכי "ישרוף לה את השם" באאאאאא, ובנוסף השתמש הנאשם בדבריו בביטוי "שרמוטה".

עוד על פי כתב האישום, ביום 2/10/16 ערב ראש השנה, במהלך נסיעה ברכבם, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שהיכה אותה באמצעות מכשיר הטלפון הסלולארי על רקתה השמאלית.

2. ביום 26/2/17 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן למתכונתו שפורטה לעיל, הנאשם הודה והורשע, ונקבע כי יוגש לגביו תסקיר שרות המבחן שלא יחייב את הצדדים. בנוסף הוסכם כי הטיעונים לעונש יהיו "פתוחים".

תסקיר שרות המבחן

עמוד 1

3. על פי התסקיר מיום 13/7/17, הנאשם בן 40, חי ערב ביצוע העבירות בזוגיות עם המתלוננת והנו אב לתאומות משותפות כבנות שנה.

הנאשם מסר כי הוא עבד כאחראי עובדי ניקיון ואחזקה במלון אאאא, עבודה שעזב אחרי חודשיים ובנוסף מסר כי הוא עובד כמחלק עיתונים בלילות.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, שירת שרות צבאי מלא כמאבטח ביחידת סיור בגדר הגבול ללא בעיות התנהגות ומשמעת ועבד במרוצת השנים בעבודות שונות ומזדמנות.

הנאשם תיאר את עצמו כאב אוהב, דואג ואכפתי לבנותיו המשותפות לו ולמתלוננת, וכן לשלושת ילדיה של בת זוגו מנישואים קודמים.

שרות המבחן מסר כי לחובתו של הנאשם הרשעה קודמת משנת 2016 בגין עבירה של גניבה ממעביד.

בהתייחסו לעבירות - טען הנאשם כי קילל את בת זוגו ואמר לה "דברים איומים", ואולם טען כי לא אמר ש"ישרוף את שמה". באשר לאישום השני, תיאר את האירוע על רקע מריבות, שליוו את בני הזוג באותו יום עוד בביתם, עד שהסלים במהלך הנסיעה ברכב. הנאשם מסר כי הרגיש שהמתלוננת לא מכבדת אותו, ותיאר איך בדרכם חזרה הביתה, בעודה נוהגת והוא יושב מאחור התחדש ביניהם הויכוח, השניים דיברו בצורה לא יפה אחד לשני. בהמשך, מסר הנאשם כי אמה של המתלוננת התקשרה אליה, וכשזו בקשה את הטלפון הצמיד הוא את המכשיר לאוזנה בכעס. הנאשם טען כי הוא לא הכה את המתלוננת ברקתה, וזאת בניגוד למתואר בכתב האישום המתוקן.

הנאשם מסר כי אינו שותה אלכוהול על בסיס קבוע אלא באופן מזדמן ובכמויות קטנות וכי אינו רואה בעייתיות סביב דפוסי שתייתו.

הנאשם מסר כי הכיר את בת זוגו לפני ארבע שנים, וכי הייתה ביניהם אהבה לצד מריבות ופרידות. הנאשם שיתף כי הוא חש שהמתלוננת לא מתייחסת אליו בכבוד ולא מעריכה אותו ומסר שישנן תנודות במצבי רוחה. הנאשם שיתף כי הוא רואה את בת זוגו כגורם הבעייתי במערכת היחסים, וגילה תפיסה לפיה לא היה צריך להיכנס איתה למערכת זוגית. עוד הוסיף כי חידש את הקשר עם המתלוננת לפני מספר חודשים אך לא חזר להתגורר עמה מחשש שתתלונן עליו.

מפגישה של שרות המבחן עם המתלוננת, היא תיארה את הנאשם כאדם עצבני וחס מצד, במשך השנים נקט אלימות מילולית בוטה כלפיה, התפרצויות וזריקת חפצים. מסרה כי העדיפה להתרחק ממנו לעיתים קרובות במטרה למנוע התפרצויות זעם וכי בתקופה שקדמה להגשת התלונה חלה החמרה בהתנהגותו האלימה כלפיה.

עוד שיתפה כי הנאשם נהג לשתות בכמויות גדולות והתנהגותו אחרי שתיה הייתה מוקצנת, אך כיום שותה בכמויות קטנות ובתדירות נמוכה.

המתלוננת מסרה כי הם חידשו את הקשר הזוגי אך אינם גרים ביחד, מתראים באופן קבוע ויומי והוא משתדל להתנהג כראוי והוסיפה כי הינו אב טוב לבנותיהם וגם לילדיה מהנישואים הקודמים. המתלוננת מסרה כי אינה חוששת מפניו.

שרות המבחן מסר כי המתלוננת העריכה, באזני קצינת המבחן, כי הנאשם זקוק לטיפול שליטה בכעסים וביטאה מוכנות להשתלב בטיפול זוגי.

שרות המבחן מסר כי צו פיקוח מעצר בו היה נתון הנאשם החל מיום 19/1/17, בוטל, לאחר שהנאשם החל להיעדר באופן תדיר ממפגשים קבוצתיים של קבוצת עצורי בית בה שולב. הנאשם הסביר את היעדרויותיו באילוצים שמקורם בהשתלבותו בעבודה חדשה, ובנוסף טען כי הוא מיצה את הטיפול ואינו מעונין עוד בהתבוננות בהתנהלותו.

שרות המבחן התרשם כי קיים קושי אצל הנאשם לקבל סמכות ומרות, כי הוא מאופיין בערך עצמי נמוך, וכי במצבי פגיעה הוא עלול להגיב באימפולסיביות ותוקפנות.

שרות המבחן התרשם עוד כי המערכת בין בני הזוג מורכבת ומאופיינת בתלות הדדית. עוד נמצא, כי הנאשם פעל מתוך שחזור מערכת יחסים שהכיר מילדותו בין הוריו. עוד התרשם שרות המבחן, כי הנאשם השליך אחריות למעשיו על המתלוננת וכי הוא התקשה להתבונן על מעשיו באופן ביקורתי.

שרות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות עבירות אלימות זוגית מצדו של הנאשם.

הנאשם מסר כי התנהגותו הייתה בבחינת מעידה, כי אינו רואה צורך בהליך הטיפולי שהוצע על ידי שרות המבחן וכי אין ביכולתו להתחייב להליך ארוך טווח.

על בסיס כל האמור לעיל, שרות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית שיש בה כדי להפחית את הסיכון להישנות עבירות על ידי הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 17/7/17 טענו הצדדים לעונש.

4. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים בעבירות האלימות ובמיוחד אלה הנעברות בתוך המשפחה וטען כי מתחם העונש ההולם הוא רחב והוא יכול להתחיל ממאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה ביקש להשית על הנאשם 3-4 חודשי מאסר שיכולים להיות מרוצים בדרך של עבודות שרות, בנוסף להטיל עליו מאסר על תנאי וקנס.

5. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי היחסים בין בני הזוג עלו על דרך המלך וכי הם מצויים במגמת שיקום. נטען כי הנאשם מעונין בטיפול זוגי, אך לא במסגרת שרות המבחן.

עמוד 3

ב"כ הנאשם ביקש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו, החסכון בזמן השיפוטי וייתור עדות המתלוננת. באשר לחומרת העבירות - ב"כ הנאשם טען כי עובדות כתב האישום הן ברף הלא גבוה של חומרה, ובאשר לאיומים טען כי המערכת הזוגית כללה גידופים הדדיים ויחסים לא טובים במישור המילולי משני הצדדים. לעניין אי שיתוף הפעולה עם שרות המבחן, נטען כי הנאשם עבד בשני מקומות עבודה ולכן התקשה בשיתוף פעולה.

ב"כ הנאשם טען כי שליחת הנאשם למאסר ולו בדרך של עבודות שרות יכולה לגדוע את פרנסת משפחתו. ב"כ הנאשם ביקש שלא להחמיר עם הנאשם, על מנת שיוכל לשקם את יחסיו, לגזור את עונשו בתחתית המתחם ולהטיל עליו מאסר על תנאי על מנת שיוכל להמשיך לעבוד ולפרנס את משפחתו שכן המתלוננת אינה עובדת.

6. דברי הנאשם

הנאשם מסר כי תחילה התמיד להגיע לטיפול של שרות המבחן ולשתף פעולה, אך לאחר 7-8 מפגשים ולאחר שהחל לעבוד בבית מלון, התקשה, על אף מאמצים, להתמיד במפגשים.

הנאשם שיתף כי הוא מועסק אצל קבלן פרטי, ומתכנן לימודי חשמלאות.

באשר לעבירות - הנאשם מסר כי הוא לוקח על עצמו את מלוא האחריות לגביהן, אך טען כי מקומו איננו בכלא, שכן הנו, לדבריו אדם ישר וטוב העובד למחייתו.

הנאשם הוסיף כי בהווה יחסיו עם המתלוננת טובים, וכי הוא עבר, עקב ההליך הפלילי, שינוי תפיסה, ונתרם בתובנות לגבי יחסיו הזוגיים.

דין והכרעה

7. מלאכת גזירת העונש נעשית, על פי הוראות תיקון 113 שבחוק העונשין, בשני שלבים עיקריים. ראשית, יש לקבוע את מתחם הענישה הראוי לעבירה, תוך מתן ביטוי מרכזי לעיקרון ההלימה, בהתחשבות בערכים המוגנים בעבירה ובמידת הפגיעה בערכים אלה, מדיניות הענישה הנוהגת ובהתאם לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. שנית, יש להציב את העונש בתחומי המתחם שנקבע, וזאת על פי נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה. בנוסף, יש לבחון את מתקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מתחומי המתחם שנקבע.

8. אף על פי שמדובר בשני אירועים, אתייחס אליהם, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, כאל אירוע אחד - בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. מדובר בשני אירועים שאירעו על רקע זהה, תוך זמן

קצר, וביניהם זיקה ברורה ורצף התרחשות. הצדדים אף הם התייחסו לפרשה כאל אירוע אחד בטיעוניהם לעונש, ומשכך, כאמור, אתיחס כך לעניין אף אני בגזר הדין.

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם

9. הערכים המוגנים בעבירות האלימות, לרבות אימים, הם הגנה על שלמות גופו של האדם, בטחונו ושלווה נפשו. כאשר מדובר בעבירות במסגרת התא המשפחתי, נפגע גם ערך חברתי נוסף שעניינו שלמות התא המשפחתי, וכבודו של אדם בתוך ביתו מצד הקרובים לו ביותר.

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות והם מחייבים ענישה מחמירה.

עבירות בתוך התא המשפחתי מתרחשות בחדרי חדרים כשהן רחוקות מעיני הרשויות, ולכן מקימות אינטרס ייחודי באכיפת החוק.

על כך עמדו בתי המשפט השונים בעשרות פסקי דין. ראו לעניין זה את דברי כבוד השופט ארבל בע"פ 11917/04 מיכאל נורדיצקי נגד מדינת ישראל (19.05.05):

"בתי המשפט חזרו לא אחת על הצורך להוקיע את מעשי האלימות ולשרש תופעות אלה ממחוזותינו. אין חמור מכך שאישה לא תהא מוגנת בביתה שאמור להיות מבצרה. העונש מטרתו להוקיע את המעשה וגם להרתיע עבריינים בכוח."

וכן את דברי כבוד השופטת פרוקצ'ה בע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל (11.10.07):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרוכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון ... נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

10. מדובר בשני אירועים בהם ביצע הנאשם עבירות במהלך מריבות זוגיות.

אירוע האיום, עניינו בגידופים ובהצהרה על כוונה לפגוע בשמה הטוב של המתלוננת, בת זוגו.

אירוע התקיפה התרחש במהלך הנסיעה, כלפי המתלוננת בעודה נוהגת ברכב, הנאשם תקף אותה באמצעות הטלפון הנייד על הרקה.

סבורני כי מדובר במעשים שפגיעתם בערכים המוגנים הנה ברמה נמוכה עד בינונית.

רמת האיום, על אף השלילה שבמעשה, איננה מהחמורות, בהיותה נטולה סממנים של אלימות או הצהרה על כוונה לנקוט באלימות.

אירוע התקיפה מאופיין בחומרה - שכן עלול היה להיגרם מפניו נזק למתלוננת, אשר הייתה עלולה לאבד את הריכוז בנהיגה בשל הכאתה בטלפון הנייד, ואולם מאידך, מדובר במעשה תקיפה מתון יחסית, אשר לא כולל הכאה חמורה ומכוונת.

המעשים נעדרים אלמנט של תכנון, לא מאופיינים באכזריות, אדנות או שתלטנות של בן זוג כלפי זוגתו, ולעומת זאת, הם מתאפיינים באיבוד עשתונות ובסף תסכול נמוך.

מעשיו של הנאשם לא גרמו למתלוננת נזק פיזי.

ניכר, וכך אף מתואר בתסקיר, כי ההתנהגות נעשתה על רקע של דינמיקה סוערת בזוגיות רבת מהמורות.

מדיניות הענישה

11. בחינת מדיניות הענישה העלתה כי ניתנה ענישה מגוונת, התלויה בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

א. רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נגד מדינת ישראל (25.06.08), המבקש הורשע בבית משפט השלום בעבירה של איומים כלפי בת זוגו החיה בנפרד ממנו, בפגיעה שלא כדין בגופה ובחרותה. בית המשפט גזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל.

ב. רע"פ 757/14 מוחמד אבו צאפי נגד מדינת ישראל (23.07.14), המבקש, נעדר עבר פלילי, הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות איומים, תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות, היזק בזדון ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי עבודות שרות, לצד עונשים נלווים.

- ג. רע"פ 8833/15 **פלוני נגד מדינת ישראל (23.12.15)**, המבקש הודה והורשע בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג, תקיפה סתם כלפי בן זוג ואיומים. בית המשפט הטיל עליו 2 מאסרים על תנאי והתחייבות. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של המבקש והטיל עליו 7 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לכל רכיבי גזר דינו של בית משפט השלום.
- ד. רע"פ 3629/11 **פלוני נגד מדינת ישראל (18.05.11)**, נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של תקיפת בת זוג ובעבירות איומים. המבקש, בין היתר, תקף את המתלוננת, רעייתו, בכך שהיכה אותה בראשה באגרופיו, עיקם את ידה, נשכה וסטר בפניה. בית המשפט השלום גזר עליו 9 חודשי מאסר בפועל.
- ה. רע"פ 5986/09 **סלימאן אבו הדיר נגד מדינת ישראל (23.07.09)**, המבקש הורשע בבית משפט השלום בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים. המבקש הלם עם אגרופו בבטנה של אשתו ובכתפה, ולאחר זאת איים עליה תוך שהוא מניף מברג לעברה. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של המבקש וגזר עליו 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל.
- ו. רע"פ 10797/05 **פלוני נגד מדינת ישראל (07.03.06)**, המבקש, נכה 100%, הודה והורשע בבית משפט השלום בעבירות של איומים ותקיפת בת זוג. בית המשפט השלום גזר עליו 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל, הפעיל בחופף עונש מאסר מותנה בן תשעה חודשים בגין עבירות אלימות קודמות, ומאסרים על תנאי.
- ז. ע"פ (תל אביב) 40565-04-13 **סמיר אבלאסי נגד מדינת ישראל (16.09.13)**, המערער הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של תקיפה סתם, תקיפה של בת זוג והפרת הוראה חוקית. בית משפט השלום גזר עליו מאסר של 5 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.
- ח. עפ"ג (באר שבע) 35613-08-11 **פיליפ פבריקנט נגד מדינת ישראל (04.07.12)**, המערער הודה והורשע בעבירה של תקיפת בת זוג ואיומים עליה. בית משפט השלום גזר עליו עונש מאסר לריצוי בפועל לתקופה של שישה חודשים, מאסרים על תנאי, קנס כספי ופיצוי. בית המשפט המחוזי, בהסכמת המדינה, ובשל השינוי החיובי שעבר המערער, קבע כי 6 חודשי המאסר בפועל ירצו בדרך של עבודות שרות.
- ט. ת"פ (ראשון לציון) 37262-11-09 **מדינת ישראל נגד ג' מ' (08.08.13)**, הנאשם הודה והורשע בעבירה של תקיפת בת זוג. במהלך ויכוח בביתם, הדף הנאשם את המתלוננת-בת זוג בגבה, באמצעות ידיו, לעבר חדר השינה בביתם. בהמשך הטיח הנאשם את המתלוננת על מיטה, נשכב עליה ובעודו מנסה לחטוף מכשיר טלפון מידה, הכה אותה מספר פעמים בפניה. בתגובה,

בעטה המתלוננת בנאשם במטרה להרחיקו מעליה. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר על תנאי, 160 שעות שירות לתועלת הציבור ופיצוי.

12. נוכח האמור לעיל, מקובלת עלי עמדת התביעה, לפיה מתחם הענישה מתחיל, במקרה זה בעונש של מאסר על תנאי בלבד. אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל, לרבות בעבודות שרות.

השמה בתוך מתחם העונש - גזירת עונשו של הנאשם

13. בגזירת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם - **נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.**

הנאשם בן 40 אב לתאומות המשותפות לו ולמתלוננת. עם בני הזוג התגוררו גם שלושת ילדיה של המתלוננת מנישואים קודמים.

הנאשם תואר על ידי המתלוננת כאבא טוב שדואג לבנותיו ולילדיה של המתלוננת, מתייחס אליהם בצורה טובה ומכבדת, עובד ומפרנס את משפחתו.

הנאשם הודה בביצוע העבירות וחסך מזמנו של בית המשפט ובעיקר את עדותה של המתלוננת בתיק.

הנאשם לא לקח אחריות מלאה על מעשיו, טען שלא איים "לשרוף את שמה" של המתלוננת על אף שהודה בכך שקילל אותה ו"אמר לה דברים אימים", ובאשר לעבירת התקיפה, טען שלא תקף אותה אלא רק הצמיד את הטלפון לאוזנה בכעס.

קבלת האחריות על ידי הנאשם הנה איפוא חלקית.

בפני עורכת התסקיר - הנאשם הציג עמדה קורבנית, ניסה להשליך את האחריות לחלק ממעשיו על המתלוננת.

יחד עם זאת, בהליך המשפטי, ובדבריו בבית המשפט, הנאשם קיבל מילולית את מלוא האחריות על מעשיו.

המתלוננת מסרה לשרות המבחן כי אינה חוששת מפני הנאשם, וכי הם חזרו לנהל קשר זוגי, מתראים על בסיס יומי, וכי הנאשם עושה מאמצים להתנהג כראוי. נמסר כי בני הזוג עדיין לא חזרו להתגורר ביחד.

לחובתו של הנאשם הרשעה קודמת מיום 27/1/16 בגין גניבה ממעביד.

במסגרת הליך המעצר המקביל, שנשמע אף הוא בפני, שוחרר הנאשם ממעצר בשלב מוקדם, ונטל חלק בתכנית טיפולית.

בסופו של דבר - הנאשם סירב להצעת שרות המבחן להשתלב בהליך טיפולי ייעודי בתחום האלימות במשפחה.

הוצע לו שתחילה יהיה זה טיפול פרטני וכי בת זוגו תשולב בטיפול דומה ובהמשך ישתלבו שניהם בטיפול זוגי, אך הנאשם לא ראה צורך בהליך הטיפול המוצע ומסר כי אין ביכולתו להתחייב להליך טיפולי ארוך טווח. בסופו של יום שרות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

הנאשם נימק את אי שיתוף הפעולה בכך שהשתתפות בתכנית תפגע בפרנסתו, ואולם בפועל לא התמיד במסגרת התעסוקתית בבית מלון שבה החל לעבוד בעת התנהלות ההליך, וזאת ללא כל קשר לטיפול ואילוץ.

נוכח הליקוי המסוים בלקיחת אחריות, ועקב היעדרה של המלצה טיפולית - התלבטתי שמא יש להטיל על הנאשם עונש מאסר בעבודות שרות.

הנאשם נמצא כשיר על ידי הממונה על עבודות שרות לביצוע מאסר בדרך זו.

ואולם, בסופו של דבר, לנוכח כלל הנסיבות, שבראשן העובדה כי מדובר בעבירה ראשונה מהסוג האמור - החלטתי להימנע מהטלת מאסר ולהסתפק לגבי הנאשם בעונש צופה פני עתיד בלבד.

אני סבורה כי טובת המתלוננת והילדים תומכת במקרה זה בגישה עונשית מקלה.

הנאשם הנו המפרנס העיקרי למתלוננת ולשתי בנותיהם.

המתלוננת איננה עובדת, וגישתה כלפי הנאשם היא חיובית.

המתלוננת אמנם הביעה עניין בשילוב בטיפול, ולכך הנאשם איננו מתאים, ואולם התא המשפחתי לא ייצא להשקפתי נשכר מהטלתו של מאסר, ולו בעבודות שרות.

התרשמתי, לאורך ההליך הממושך יחסית, כי הנאשם למד לקחו, וכי יורתע בעתיד מאלימות כלפי בת זוגו.

העונש ייגזר, איפוא, בתחתיתו של מתחם הענישה.

סוף דבר

14. **נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

א. 7 חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום עבירות אלימות כלפי בת זוג, לרבות עבירת אימים.

ב. חתימה על התחייבות על סך 2,000 ₪, להימנע במהלך תקופה של 3 שנים, מלעבור על העבירות בהן הורשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

עמוד 9

ניתן היום, כ' אלול תשע"ז, 11 ספטמבר 2017, במעמד הנוכחים.